

Man lærer stadig et og andet

siger „plejefar“, forstander Oskar Rasmussen, Aarup Mølle, der fylder 60 aar i morgen

Oskar Rasmussen

Han bliver som regel aldrig kaldt andet end „plejefar“, og denne titel er efter hans egen mening langt mere positiv end andre, han ogsaa kunne smykke sig med. I samme forbindelse kan anføres, at „plejefar“ af **statur ikke hører til de store, men som menneske rangerer han højt.** Hans borgerlige navn er Oskar Rasmussen, og han er forstander paa Aarup Mølle, som de Kellerske Institutioner forpagtede for to aar siden. Oskar Rasmussen fylder **60 aar i morgen.** — **Men det synes jeg ikke, vi skal tale om,** siger han. Lad

os i stedet tale om mit „klientel“ og om Aarup Mølle.

Det gør vi saa, og plejefar fortæller indledningsvis, at mani forsorgen for de evnesvage betræder nye veje. Det giver sig bl. a. udslag i, at man nu, saa vidt det er muligt, stykker ud i hold, og Aarup Møllens „klientel“ bestaar af et saadant hold paa 15-16.

— De fleste af vore drenge er uden paarørende, og vi forsøger efter bedste evne at erstatte dem det, et rigtigt hjem kan give. „Drenge“ er maaske nok at tage munden lidt for fuld. Vore to ældste indvaanere er henholdsvis sidst i 60'erne og 54, og den yngste er 6-7 nar. Ældste mand var iøvrigt indflyttet paa alderdomshjem, men da det viste sig, at han trivedes bedst blandt ungdom, kom han tilbage hertil, og det var han glad for, tror jeg.

En vinterstemning

Dagligdagen paa Aarup Mølle optages af skolegang, arbejde og hobbies. En halv snes stykker frekventerer Petersholm Skolen i Vejle, tre drager hver morgen til et af institutionens værelser sammesteds

og to er hjemmegaaende. Efter skoletid slapper man af med sine hobbies, og de er her som andre steder influeret af den ny tid med Beatles-dyrkelse etc. De hyggelige elevværelser paa første sal er smykket med utallige billeder af de langhaarede englændere og andre popidoler, og tidens musik høres via pladespillere og baandoptager. Musikken indtager I det hele taget en stor plads i Aarup Møllens hverdag, og som modvægt mod alle popidolerne har man „Musikus“. (Han kaldes aldrig andet). Han er næstældste indvaaner, har organistuddannelse og er en elskværdig og sirlig mand. Han kan i timevis sidde ved klaveret i fjernsynsstuen og spiller med et stille smil paa læberne den dejligste musik. Beethoven, Chopin og en gang imellem numre I den lettere genre. Det er bevægende at høre hans spil.

Han sad ved klaveret i en skumringstid forleden. Udenfor frøs det, og landskabet var dækket af sne, men Rohden Aa og parkens træer tegnede sig i sort mod alt det hvide. „Musikus“ leverede akkompagnement til vinterbilledet med Rokoko Menuet af Chr. Danning, og de toner stemte forunderligt overens med synsindtrykket...

Næst yngste dreng er 13 aar og viser en rørende hengivenhed for plejefar... Med ham er der sket lidt af et mirakel, fortæller Oskar Rasmussen. Han var angst og frygt-som, da han kom, men nu er han ved at komme ud af busken. Alle de andre var ogsaa klar over, at den ny skulle hjælpes, og de har gjort deres til, at han nu er blevet tillidsfuld og mere aaben. Flere af vore drenge er det, man kalder multihandicappede og er foruden at være psykotiske maaske blødere, epileptikere e. a.

Kendskabet til vort klientel har i de sidste aar taget en positiv vending, og her paa stedet er vi blevet mødt med sympati og forståelse af den lokale befolkning. Jeg vil gerne understrege, at vi er meget taknemmelige for dette, for det er klart, at mødes vore børn med venlighed, giver de selv udtryk for samme følelse... Jeg har i aarenes løb været paa mange dejlige ture med drenge. Vi har en fast sommerferie-residens ved Limfjorden, hvor Lemvig kommune har stillet ca. 50 tdr. land incl. 3 km strand til raadighed for de Kellerske Institutioner. I 1963 vovede vi for første gang det store spring og rejste udenlands. Man vil maaske finde det underligt, at vi kan foretage os den slags ting, men turen kom i stand, dels fordi drenge selv sparede sammen, og dels fordi vi fik et yderst favorabelt rejsetilbud af Tjæreborg-præsten. Vi har været i udlandet paa ferietur hvert aar siden, overvejende i Tyskland, og vi skal selvfølgelig ogsaa udenlands i aar. Det er altid en helt enestaaende oplevelse for drenge,

og turene har stor opdragende betydning...

Aarup Mølle er en historisk bygning. Den hører ind under godset Rohden og var i en periode indtil for to aar siden udlejet til herregaardspension. Stueetagen er i dag optaget til spisesal, opholdsstue, fjernsynsstue og køkken, og paa førstesalen er der elevværelser. Plejefar, der er ungkarl, har indrettet sin hyggelige hybel i sidebygningen, og havde han lystfiskerinteresser, kunne han saadan set godt mede fra sin stue, for mølledammen er lige udenfor. Han nøjes imidlertid med at betragte ørrederne kaade sping i vandoverfladen og deltager med hjertevarme og interesse i sine drenges gøremaal. Plejefar skal dagen igennem tage stilling til mange ting, og det klarer han paa enestaaende vis.

— Skulle der lige indflettes et par smaa bemærkninger om den 60-aars dag, siger han, saa er jeg født i Kolding og blev for mange, mange aar siden uddannet som diakon. Jeg arbejdede i 10 aar indenfor vanføreforsorgen og har ca. dobbelt saa længe haft mit virke ved de Kellerske Institutioner. Uddannelsen er jeg forøvrigt ikke færdig med endnu, for man lærer stadig et og andet.

Oskar Rasmussen har nok i sin gerning maattet opleve skuffet haab og skuffet tro, men kærligheden er som bekendt den største af de tre, og kærlighed har han til sine drenge og til sit arbejde. Derfor er han ogsaa rette mand paa rette plads.

P. B.